

MUZEJ KAO ALTERNATIVNA PEDAGOŠKA IDEJA

Branka Ujaković

Hrvatski školski muzej

Zagreb

U povodu obilježavanja prve godišnjice Sekcije za muzejsku pedagogiju i kulturnu akciju, 25. veljače 2000., u prostorima Arheološkog muzeja u Zagrebu, održano je predavanje prof. dr. Vlatka Previšića, pročelnika Odsjeka za pedagogiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu.

Tema je bila *Uloga muzeja u pedagoškoj teoriji i praksi*, a ovo je predavanje prvo u seriji planiranih predavanja u okviru djelovanja Sekcije.

Zanimljivo je napomenuti da je izašao prvi broj Vijesti muzejskih pedagoga, glasila Sekcije, u kojima će biti zabilježeni planovi i ostvarenja te obavijesti o različitim događanjima vezanim uz pedagoški rad muzeja.

Dakle, predavanje je prvenstveno bilo namijenjeno muzejskim pedagozima i djelatnicima muzeja koji se tim poslovima bave. Prof. dr. Previšić je govorio o tendencijama u suvremenoj pedagoškoj teoriji te refleksijama koje one imaju na pedagošku praksu, samim tim i pedagoški rad i ulogu muzeja.

Govorio je o ulozi tima, uz uvažavanje kompetencije pojedinca, potrebi interdisciplinarnosti u pristupu – otvorenosti znanstvene teorije i prakse, potrebi aktivnosti u stjecanju znanja (i aktivnoj socijalizaciji individualiteta).

Predavač je istaknuo i problematiku kulture provođenja slobodnog vremena – gdje je, među ostalim, uloga muzeja izrazito važna. Muzej je “medij” prijenosa znanja i informacija, ali i mjesto dodira s primarnim izvorom znanja.

Muzeji bi, u svom pedagoškom radu, trebali ići ususret potrebama, očekivanjima i mogućnostima pojedinaca te surađivati sa školom, s obitelji/roditeljima. Na neki način muzej možemo smatrati alternativnom pedagoškom idejom, koja uvažava načelo zornosti u prijenosu znanja, informacija i kulturnog naslijeđa, istaknuo je prof. dr. Previšić.

Suvremena pedagoška znanost promovira ideje projektne, istraživačke nastave/rada/učenja u malim skupinama (najviše 15 do 20 učenika) i drukčiji didaktičko-metodički pristup tom radu, što se već počelo uvažavati u pedagoškom djelovanju muzeja.

Potrebno je dobiti i povratne informacije o uspjehu pedagoškog rada, a svakako s ciljem da se daljnji rad kvalitetno, prema potrebi, mijenja.

Smatram da je predavanje prof. dr. Previšića bilo vrlo poticajno te da je sama inicijativa za organiziranje predavanja iz područja pedagogije te njene primjene u djelovanju muzeja pohvalna i potrebna.

Nameće se i pitanje dodatnog obrazovanja stručnjaka koji se bave muzejskom pedagogijom. Neupitno je stručno, specijalističko, obrazovanje, ovisno o vrsti muzeja, no također se nameće i potreba općeg pedagoškog te didaktičko-metodičkog obrazovanja. Možda je moguće ta pitanja riješiti organizacijom stručnih ispita za muzejske pedagoge na takav način da oni uključuju i sadržaje opće pedagogije te didaktike i metodike rada.

Ističem to sa stajališta kustosa kojem je potrebna velika pomoć muzejskog pedagoga pri organiziranju popratnih sadržaja izložaba (i koji uza svoju temeljnu struku usvaja znanja iz muzeologije i muzeografije), ali i s položaja profesora pedagogije, svjesna novih spoznaja i tendencija u suvremenoj pedagoškoj teoriji, ali još više njenoj primjeni u praksi, što se neumitno odnosi i na muzeje.

S predavanja prof. dr. Vlatka Previšića održanoga 25. veljače u Arheološkom muzeju u Zagrebu